393R2053

19.7.93 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 187/1

RÅDETS FÖRORDNING (Euratom, EEG) nr 2053/93

av den 19 juli 1993

om tekniskt bistånd för ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad till de oberoende staterna i det tidigare Sovjetunionen och Mongoliet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([1]), och

med beaktande av följande:

I överensstämmelse med Europeiska rådets möten i Dublin och i Rom 1990 införde Europeiska gemenskapen ett program för tekniskt bistånd avsett att främja ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad i det forna Sovjetunionen.

I rådets förordning (EEG, Euratom) nr 2157/91 av den 15 juli 1991 om tekniskt bistånd till ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad i Sovjetunionen([2]) fastställdes villkoren för bestämmelserna för detta tekniska bistånd och sådan verksamhet planerades för budgetåren 1991 och 1992.

Ett sådant bistånd kommer att vara helt effektivt endast i samband med en utveckling mot fria och öppna demokratiska system som respekterar de mänskliga rättigheterna och mot ett marknadsorienterat ekonomiskt system.

Eftersom denna reform och detta återhämtande i det forna Sovjetunionen fortfarande pågår, är det nödvändigt att fortsätta dessa strävanden.

Det är nödvändigt att uttryckligen ta hänsyn till följderna av upplösningen av Sovjetunionen, i vilken Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Kazakstan, Kirgisistan, Moldavien, Ryska federationen, Tadzjikistan, Turkmenistan, Ukraina, Uzbekistan och Vitryssland, nedan kallade *"Oberoende staterna"*, ingick.

Mongoliet har officiellt begärt att bli berättigat till TACIS-programmet. Nära förbindelser har funnits mellan Mongoliet och det forna Sovjetunionen. Mongoliet är under övergång till marknadsekonomi. Det är i behov av tekniskt bistånd med ekonomisk uppbyggnad, jämförbart med Oberoende staternas behov. Det är därför lämpligt att utsträcka det tekniska biståndet till Mongoliet.

Oberoende staterna och Mongoliet bör få tekniskt bistånd i överensstämmelse med denna förordning endast i den utsträckning de inte får ekonomiskt och tekniskt bistånd i överensstämmelse med rådets förordning (EEG) nr 443/92 av den 25 februari 1992 om ekonomiskt och tekniskt bistånd till utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika, samt om ekonomiskt samarbete med dessa länder([3]).

Genomförandet av sådant tekniskt bistånd bör möjliggöra att förmånliga villkor för privata investeringar kommer till stånd.

Det är lämpligt att fastställa vilka prioriteringar som skall gälla för detta tekniska bistånd.

För att säkerställa att oförutsedda omständigheter inte hindrar återuppbyggnadsprocessen i Oberoende staterna, är det nödvändigt att ett visst belopp av de avsedda medlen undantagsvis används till humanitär hjälp.

Europeiska rådet underströk vid sitt möte i Rom också vikten av att kommissionen effektivt samordnar de strävanden i det forna Sovjetunionen som görs av gemenskapen och dess enskilda medlemsstater.

Det är lämpligt att rådet vid genomförandet av gemenskapens stöd biträds av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna.

Behovet av nu pågående ekonomiska reformer och ekonomiska omstrukturering och en effektiv förvaltning av detta åtgärdsprogram kräver flerårig framförhållning.

Bistånd till ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad kan kräva viss typ av sakkunskap som finns särskilt tillgänglig i de länder som mottar Phare-bistånd och i vissa andra stater.

Fortsatt tillhandahållande av tekniskt bistånd kommer att bidra till att uppnå gemenskapens målsättningar.

Fördragen ger för antagandet av denna förordning endast de fullmakter som föreskrivs i artikel 235 i Romfördraget och artikel 203 i Euratomfördraget.

([1]) Yttrande av den 14 juli 1993.

([2]) EGT nr L 201, 24.7.1991, s. 2.

([3]) EGT nr L 52, 27.2.1992, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett stödprogram för ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad i de stater som anges i bilaga 1 (nedan kallade "mottagarstaterna") skall genomföras av gemenskapen från den 1 januari 1993 till den 31 december 1995 i enlighet med de kriterier som fastställs i denna förordning. Biståndet skall koncentreras till branscher och där det är lämpligt till utvalda geografiska områden, där det kan spela en central roll och tjäna som förebild till stöd för reformprocessen.

För biståndets nivå och intensitet skall hänsyn tas till omfattningen och utvecklingen av reformsträvandena. Biståndets form skall beslutas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8.2 och 8.3.

Artikel 2

De mottagarstater som anges i bilaga 1 skall erhålla tekniska bistånd från TACIS i den mån de inte får ekonomiskt och tekniskt bistånd i enlighet med förordning (EEG) nr 443/92.

Artikel 3

Budgetmyndigheten skall för varje budgetår fastställa vilka anslag som finns tillgängliga, med beaktande av de principer för sund ekonomisk förvaltning som avses i artikel 2 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, och med tillbörlig hänsyn till de ekonomiska utsikterna och till budgetordningen.

Artikel 4

1. Det stödprogram som avses i artikel 1 skall utformas som tekniskt bistånd till de pågående ekonomiska reformerna i mottagarstaterna för åtgärder som syftar till att åstadkomma en övergång till marknadsekonomi och därigenom stärka demokratin. Det skall också från fall till fall och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8.2 och 8.3 täcka rimliga kostnader för de inköp, som krävs till stöd för genomförandet av det tekniska biståndet. I särskilda fall som t.ex. program för atomenergisäkerhet kan ett betydande inköpsinslag ingå.

Projektkostnaderna i lokal valuta skall täckas av gemenskapen endast i den omfattning detta är absolut nödvändigt.

2. Biståndet skall också täcka kostnader i samband med förberedelser, genomförande, övervakning och utvärdering av denna verksamhet såväl som informationskostnader.

3. Det tekniska biståndet skall särskilt koncentreras till de områden som avses i bilaga 2 med beaktande av hur mottagarnas behov utvecklas.

Vid utformning och genomförande av programmen skall tillbörlig hänsyn tas till miljöaspekter.

4. Verksamhet som finansieras i överensstämmelse med denna förordning skall väljas ut med beaktande bland annat av mottagarens prioriteringar och på grundval av en bedömning av hur effektiv den är för att uppnå gemenskapens biståndssyften.

5. Tekniskt samarbete skall genomföras decentraliserat. De slutliga mottagarna av gemenskapens bistånd skall vara i högsta grad delaktiga i utvärderingen och genomförandet av projekten.

Regelbunden samordning skall upprättas mellan kommissionen och medlemsstaterna, däribland samordning på platsen av deras kontakter med mottagarstaterna, både på definitions- och genomförandestadiet av programmet.

6. På begäran av en mottagarstat kan humanitär hjälp och tekniskt bistånd för dess genomförande undantagsvis tillhandahållas.

Åtgärder i samband härmed skall beslutas omgående i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8.2 och 8.3.

7. När en väsentlig beståndsdel för fortsatt samarbete saknas, kan rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om åtgärder avseende bistånd till en mottagarstat.

Artikel 5

1. Gemenskapens bistånd skall ges i form av bidrag som skall utbetalas i omgångar allt eftersom projekten genomförs.

2. Finansieringsbeslut och därmed förknippade kontrakt skall uttryckligen föreskriva bland annat tillsyn av kommissionen och revisionsrätten som kan utföras på plats, om detta är nödvändigt.

Artikel 6

1. Riktprogram för den tid som avses i artikel 1 skall upprättas för varje mottagarstat i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8 utan att för den skull vara ett flerårigt budgetåtagande. De skall fastställa de huvudsakliga syftena och riktlinjerna för gemenskapens bistånd inom de anvisade områden som avses i artikel 4. De kan ändras i enlighet med samma förfarande under deras tillämpningstid. För upprättandet av riktprogram skall kommissionen underrätta den kommitté som avses i artikel 8 om mottagarstaternas prioriteringar.

2. Åtgärdsprogram som bygger på dessa riktprogram skall antas varje år i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8.2 och 8.3. Dessa åtgärdsprogram skall innehålla en förteckning över de viktigaste projekten som skall finansieras inom de anvisade områden som avses i artikel 4. Innehållet i programmen skall bestämmas i detalj så att medlemsstaterna erhåller de upplysningar som behövs för att den kommitté som avses i artikel 8 skall kunna yttra sig.

Artikel 7

1. Kommissionen skall genomföra verksamheten i enlighet med de åtgärdsprogram som avses i artikel 6.2.

2. Leveranskontrakt skall tilldelas med hjälp av öppen anbudsinfordran med undantag för de fall som anges i artikel 116 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Kontrakt om tjänster skall i regel tilldelas genom selektiv anbudsinfordran och genom enskilda avtal för verksamhet upp till 300 000 ecu. Detta belopp kan revideras av rådet på grundval av förslag från kommissionen med beaktande av erfarenhet från liknande fall.

Deltagandet i anbudsinfordran och kontrakt skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i mottagarstaterna.

Deltagande av fysiska och juridiska personer från de länder som mottar Phare-bistånd och, i särskilda fall, från Medelhavsländer med traditionella ekonomiska och geografiska band samt handelsförbindelser kan tillåtas av kommissionen från fall till fall, om åtgärdsprogrammen eller projekten i fråga kräver särskilda former av bistånd, som är särskilt tillgängliga i dessa länder.

3. Skatter, tullar och förvärv av fast egendom skall inte finansieras av gemenskapen.

4. Vid samfinansiering kan tredje länders deltagande i anbudsinfordran och kontrakt tillåtas av kommissionen, men detta får bedömas från fall till fall. Deltagande av företag från tredje länder skall endast godtas om ömsesidighet medges.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande, nedan kallad "TACIS-kommittén".

2. Företrädaren för kommissionen skall lägga fram ett förslag till TACIS-kommittén om vilka åtgärder som skall vidtas. TACIS-kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Rösterna från företrädarna får medlemsstaterna i TACIS-kommittén skall vägas på det sätt som anges i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med TACIS-kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med TACIS-kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom sex veckor från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

4. TACIS-kommittén får granska alla övriga frågor avseende genomförandet av denna förordning, som ordföranden framlägger, eventuellt på begäran av en företrädare för en medlemsstat, och särskilt alla frågor som avser det allmänna genomförandet, åtgärdsprogrammets förvaltning, samfinansiering och den samordning som avses i artikel 9.

5. Kommittén skall anta sin arbetsordning med kvalificerad majoritet.

6. Kommissionen skall varje halvår rapportera till TACIS-kommittén om hur verksamheten fortskrider.

Rapporten skall innehålla vissa detaljerade uppgifter (företag, nationalitet med mera) om de kontrakt som tilldelats för genomförandet av projekten och åtgärdsprogrammen.

För de projekt som väntas bli aktuella för selektiva anbudsinfordringar i enlighet med artikel 7.2 skall kommissionen, innan den upprättar begränsade listor, i god tid tillhandahålla förhandsinformation som skall omfatta urvals- och utvärderingskriterier för att underlätta marknadsaktörers deltagande.

Artikel 9

Kommissionen skall på grundval av uppgifter från medlemsstaterna tillsammans med medlemsstaterna säkerställa en effektiv samordning av det tekniska bistånd som bedrivs i mottagarstaterna av gemenskapen och enskilda medlemsstater.

Dessutom skall samordning och samarbete med internationella finansinstitut och andra givare främjas.

Kommissionen kommer också att granska hur samfinansiering mellan det tekniska bistånd som avses i denna förordning och bilateralt bistånd från medlemsstaterna kan främjas.

Artikel 10

Vid slutet av varje budgetår skall kommissionen avge en rapport om hur det tekniska biståndsprogrammet fortskrider. Denna rapport skall även, när detta är möjligt, omfatta en utvärdering av det tekniska bistånd som redan tillhandahållits. Denna rapport skall sändas till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1993.

På rådets vägnar

W. CLAES

Ordförande

BILAGA 1

Mottagarstater som avses i artikel 1

Armenien
Azerbajdzjan
Georgien
Kazakstan
Kirgisistan
Moldavien
Ryska federationen
Tadzjikistan
Turkmenistan
Ukraina
Uzbekistan
Vitryssland
Mongoliet

BILAGA 2

Områden som avses i artikel 4.3:

Följande områden skall ges företräde vad gäller tekniskt bistånd:

1. Utveckling av mänskliga resurser:
   - — Utbildning, däribland utbildning av arbetskraft.
   - — Återuppbyggnad av den offentliga förvaltningen.
   - — Arbetsförmedling och rådgivning inom socialförsäkring.
   - — Stärkande av det medborgerliga samhället.
   - — Politisk och makroekonomisk rådgivning.
   - — Juridiskt bistånd däribland tillnärmning av lagstiftning.
2. Återuppbyggnad och utveckling av företag:
   - — Stöd i form av tekniskt bistånd för utveckling av små och medelstora företag.
   - — Omvandling av industrier med anknytning till försvaret.
   - — Återuppbyggnad och privatisering.
   - — Finansiella tjänster.
3. Infrastruktur:
   - — Transporter.
   - — Telekommunikation.
4. Energi, däribland atomenergisäkerhet.
5. Produktion, förädling och distribution av livsmedel.
